

ХАРАКТЕРИСТИКА ГУМОРАЛЬНОЇ ІМУННОЇ ВІДПОВІДІ У ДОНОРІВ, ІМУНІЗОВАНИХ СТАФІЛОКОКОВИМ АНАТОКСИНОМ

Піддубний А.М., дійсний член МАН

Науковий керівник – д.м.н, професор Каплін М.М.

СумДУ, кафедра інфекційних хвороб

З метою профілактики та лікування важких гнійно-запальних захворювань стафілокової етіології в медичній практиці використовують гіперімунну антистафілокову плазму та специфічний імуноглобулін. Ці препарати отримують шляхом імунізації донорів стафілоковим анатоксином.

Метою нашого дослідження було вивчення динаміки та рівня гуморального імунітету у донорів, імунізованих стафілоковим анатоксином, в залежності від віку та групи крові за системою АВО.

За період нашого дослідження (2001-2007 роки) у обласному донорському центрі 82 донори були імунізовані адсорбованим стафілоковим анатоксином для одержання гіперімунної антистафілокової плазми.

При порівнянні титрів стафілокового антитоксину в донорів з різними групами крові виявлено, що найбільш високий титр спостерігався у донорів III-ої групи крові. Максимальний титр у даній групі припадав на 14 день, у другій та четвертій групах - на 30 день, а у першій на 60 день від останньої імунізації. Після поступового зростання титрів у всіх групах до максимального значення спостерігалось поступове його зниження. Мінімальний титр у всіх групах був відмічений на 180 день. Всі результати були оброблені статистично. Середня помилка становила менше 5% ($p < 0,05$). Тобто одержані дані є достовірними.

Таким чином оптимальними донорами антистафілокової плазми є особи з III групою крові. Оптимальним терміном для забору крові у донорів є період з 14 до 90 дня від терміну імунізації.

При розподіленні донорів за віковою ознакою на дві групи (молодші та старші за 28 років) спостерігався достовірно вищий титр у донорів, старших за 28 років і максимальне його значення становило 7,18 МО/л на 60 день від останньої імунізації. У підгрупі донорів, молодших за 28 років, максимальний титр спостерігався на 30 день після імунізації та становив 6,39 МО/л. У підгрупі донорів, старших за 28 років динаміка титрів стафілокового антитоксину була більш рівномірною, без різких змін.

Результати, що ми отримали свідчать про різноманітні варіанти імунної відповіді на антиген, що зумовлено багатьма факторами, в тому числі і генетичними. Тому перспективними в наших дослідженнях буде виявлення взаємозв'язку антигенів системи HLA з гуморальним імунітетом при вакцинації донорів стафілоковим анатоксином.